

Renovació al món sindical agrari enmig de la pitjor crisi del sector

L'urbanisme, els baixos preus i les afeccions del traçat de la variant de l'N-340 suposen greus colps a un sector que atravesava un moment molt delicat

text REDACCIÓ

Enric Simó, de 43 anys i veí de La Jana, és des del pasta dissabte el nou secretari comarcal de la Unió de Llaureadors i Ramaders del Maestrat. L'assemblea general el va triar per unanimitat en el VIII Congrés comarcal, que va reunir dissabte passat a la Caixa Rural a més de 100 socis al Maestrat. Simó s'ha envoltat d'una executiva en la qual va assegurar "hi ha gent de sobrada experiència i gent nova, amb intenció de renovar la perspectiva actual".

Entre els 11 membres de l'executiva hi figuren Ramon Mampel de Traiguera, Hilari Jaime de Canet lo Roig, Sergi Pujol de La Jana, José Monroig de Càlig i Miguel Piñana de Benicarló. L'executiva incorpo-

ra quatre nous membres, dos de Benicarló, un altre de Càlig i un de Xert. Al llarg de l'acte es va fer un homenatge als diferents secretaris que ha tingut el sindicat a la comarca. El nou president, es va referir al "mal moment que està passant l'agricultura" i va recordar la ponència que també es va exposar al llarg del congrés, en la qual es determinaven alguns dels problemes que colpegen al sector en l'actualitat.

Els baixos preus que s'estan pagant pels productes del camp és, al seu entendre, un dels problemes que més mal de caps li està causant al llaurador. Per això, va anunciar la seua intenció de "seguir la lluita en el camp", amb accions reivindicatives que duguen a l'administració a reflexionar sobre l'estat al que s'està abocant el sector. L'envelliment de la piràmide d'edat dedicada a l'agricultura és un altre dels punts que Simó té intenció d'abordar. En els mateixos punts incidia Joan

Brusca, secretari general de l'organització, que va assegurar que "la crisi que estem patint en l'actualitat, no es pot comparar amb les altres per les que ha passat el sector".

Els baixos preus o la falta de referència d'una cotització en el camp i algunes pràctiques comercials perjudicials com la gran diferència existent entre el que reben els llauradors i el que paguen els consumidors o la venda a pèrdua per sota dels costos de producció són els principals problemes que pateixen en aquests moments els llauradors i ramaders valencians. "Un sector on no hi ha preu que defensar és un sector sense futur". Simó va explicar que una de les línies de treball serà donar a conèixer a la societat, mitjançant campanyes de sensibilització, pancartes als balcons i anuncis, la nostra situació. A més volen que es pose en marxa un observatori de preus o el doble etiquetatge on figure el que es paga al productor. "Sense un món rural i sense llauradors els pobles es quedaran sense gent i les finques s'abandonaran i augmentaran els perills d'incendi, per exemple. S'ha de comprendre

La carretera assolirà unes 500 finques

ve de la pàgina anterior

que cal el manteniment del sector", afegia.

Nova cicatriu al Maestrat

Desenes de llauradors es van reunir el passat dijous al saló d'actes de la Cambra Agrària Municipal per a conèixer quines actuacions són encara possibles per a salvar al màxim els seus drets i interessos davant l'anunciada variant de la N-340 al seu pas per Benicarló i Vinaròs. La variant triada suposa sacrificar 19 quilòmetres de finques agrícoles a ple rendiment d'aquestes dues ciutats en una zona de regadius i hortalisses principalment. Les afeccions incideixen d'una manera dràstica sobre unes 500 explotacions. Es tracta en la majoria dels afectats de propietaris de finques de grandària mitjana o petit que veuran, segons el secretari general de la Unió de Llauradors i Ramaders, Joan Brusca, com els queden restes inservibles i poc rendibles, pel que molts pensen a reclamar que se'ls expropien les finques en la seua integritat.

La Unió s'ha mantingut contrària a un projecte que crea un nou obs-

tacle al món rural, secciona finques i suposa quantioses reformes dels sistemes de reg que, en alguns casos, quedaran inutilitzats o seccionats pel terraplé del vial. "Ens hem oposat al projecte pactat entre els ajuntaments de Benicarló i Vinaròs i mantenim com millor alternativa, la que consumeix menys territori i provoca menys problemes que és la del Camí Moliners paral·lela a l'autopista o crear un tercer carril en la mateixa i desviar al trànsit per ahí", va recordar Brusca. En la reunió un tècnic de la Unió de Llauradors va explicar en quina

situació es troba el desviament, com funciona una expropiació i com han d'afrontar els afectats situacions com l'aixecament de l'acta prèvia i d'ocupació.

Els assistents van preguntar per la possibilitat de presentar encara al·legacions al projecte després que en les últimes setmanes hagen rebut una carta desestimant les seues al·legacions. Les obres podrien començar durant el 2007.

El desviament

El Ministeri de Foment preveu que aquesta variant de poc més de 18 quilòmetres tindrà un pressupost que rondarà els cent milions d'euros. La redacció del projecte ha costat un milió d'euros. La variant de Benicarló i Vinaròs serà de nou traçat i discorrerà al nord-oest d'aquestes poblacions, mantenint inicialment una posició intermitja entre la via del ferrocarril i l'AP-7. Aquest tram de l'N-340 comprès entre el recentment inaugurat accés de Peníscola i Vinaròs, passarà a ser de titularitat de la Generalitat quan conculguen les actuacions previstes en el protocol signat amb el Ministeri de Foment i, entre en servei en la

seua totalitat l'A-7, que passarà a ésser de titularitat estatal.

La previsió de volum de trànsit que quedarà en la variant del Maestrat és d'entre 8.000 i 9.000 vehicles diaris, una vegada entre en funcionament en la seva totalitat l'A-7 que des de la Jana connectarà amb l'Hospitalet de l'Infant. En l'actualitat l'N-340 suporta un volum de trànsit de 25.000 vehicles diaris en el tram del Maestrat. El nou traçat de l'N-340 en la seua nova variant absorbirà entre vuit i nou mil vehicles. La resta, segons aquestes previsions, circularà per l'A-7.

Entrevistem: Enric Escuder

entrevista JORDI MAURA

“En les properes eleccions hi pot haver una majoria de progrés més forta, ja que s’ha posat de manifest la mala herència rebuda del PP”

Feia més de quatre anys que La Veu no l'entrevistava. Aleshores el PSPV local estava en crisi, ara estan al govern.

Com es troben internament?

Els partits polítics sempre aspiren a tindre una major militància i una major participació però en este moment hi ha un grup de gent que està tirant endavant activitats com el Foro per Benicarló i altres polítiques associatives que estan fent que l'agrupació, com a tal, tinga una presència en la societat i aporte el seu granet de sorra.

Què li pareixen les inversions de l'Estat per al 2007?

No puc parlar perquè estic esperant que m'envien desglosses de les inversions que afecten a la nostra zona. Hi ha unes partides genèriques i abans d'opinar crec que ho he de veure amb més detall.

Aquestes cifres poden incloure algun passeig marítim...

Deuen d'incloure diners d'una manera clara per al Passeig Marítim perquè hauré d'entrar en un procés d'expropiació si les negociacions no arriben a bon port, perquè així ho determinen els propietaris. Nosaltres tenim una sèrie d'aspiracions que depenen dels ministeris i

entre aquestes es troba la canalització de la Rambla d'Alcalà, el Passeig Marítim i espero que consignació per a la regeneració o protecció de la costa nord a banda de la N-340 que ja està en marxa.

Aquesta potser ha estat una legislatura marcada per la renovació del Pla General. Quan podria tindre via lliure el Concert Previ?

Jo crec que prompte. En els propers dos o tres mesos li hem de donar colp de carpeta al concert previ. Aquesta mateixa setmana es farà la presentació de conclusions i es trametran a l'empresa redactora per a que s'incorporen i tindrem una nova proposta que s'exposarà al públic. A partir d'ahí s'encetaran els treballs pomenoritzats.

Quan vostè va pel carrer pensa que la ciutadania ha entès el conveni de regularització de vivendes?

És possible que des del punt de vista tècnic siga un poc complicat però considero que ho hem intentat simplificar al màxim i crec que això ha ajudat a que la gent entenga el propòsit de regularitzar i tranquil·litzar de l'equip de govern. Penso que en general s'ha entès la nostra proposta.

Com està ara mateix l'expedient a un policia local?

En fase d'instrucció que jo recorde. Encara no hi ha proposta de resolució.

Molta gent dona per fet que l'any vinent no tornarà a haver a Benicarló un govern de progrés o d'esquerres al front de l'Ajuntament. Vostè ho veu així?

Aquesta és la pretensió i idea que tracta d'inculcar el PP. Crec que si fa tres anys va haver una majoria de progrés en vot, a les pròximes la hi tornarà a haver i més forta, donat que en aquest temps s'ha estat posant de manifest la roïna herència que hem rebut del PP.

Vostè ja té pensat si tornarà a ser el candidat del PSPV?

Considero que dos anys son un període molt curt i crec que les aspiracions per tal de tancar molt dels projectes encetats apuntarien a quatre anys més, però és una consideració que poso en mans del partit i de la ciutadania quan siga el moment.

Què destacaria d'aquests mesos de govern en coalició amb el Bloc? Què li haguera agradat veure convertit en realitat?

Allò més important per als ciutadans haguera sigut que els serveis que dona l'ajuntament hagueren millorat. Nosaltres no estem contents amb el servei que s'està donant encara. En alguns aspectes s'està

Entrevistem: Enric Escuder

ve de la pàgina anterior

millorant però no estem contents en el servei global al ciutadà. Tenim l'obligació de millorar-lo.

Ha estat fàcil l'enteniment amb els nacionalistas?

Globalment hi ha hagut un enteniment que només s'ha vist amb els problemes propis d'una gestió que arrossega una herència molt forta de tants anys. El pacte està funcionant i si apareixen divergències d'opinions son deguts a la intensa gestió i a la quantitat de fronts oberts.

Es parla d'un pacte similar per fer fora el PP de la Generalitat, com ho veu?

Si partim de la base que son difícils les majories absolutes estem obligats al pacte i al diàleg i aquesta és la perspectiva amb la que tots els partits han d'afrontar els governs municipals, des de la renúncia a determinades posicions. El pacte a la Generalitat posaria en valor una quantitat de vot que es va perdre a les darreres eleccions i podria donar una majoria d'esquerres a la Generalitat i crec que tant EU com el Bloc tenen una obligació moral d'arribar a un pacte.

A quí veu de candidat del PP a la alcaldia de Benicarló?

En veig dos en aquest moment. Veig a Marcelino Domingo i veig a Jaime Mundo. No se si això es traduirà en una candidatura o no.

Què li pareix que Camps no vulga explicar quans diners ha costat la visita del Papa?

El PP ha gastat molts diners en obres i events superflus i ha invertit poc en obres absolutament necessàries. Ha estat una constant. Crec que els ciutadans han de ser conscients de quin tipus de govern volen, si de xaranga i pandereta o volen un govern que faça inversions

més rendibles des del punt de vista social.

¿Pensa que és diferent el fet de que vostè no vulga explicar quan va costar el viatge al Japó al fet que Camps no vulga explicar que ens ha costat la visita del Papa?

És molt diferent i li explicaré. En el cas de la visita al Japó és públic lo que va costar amb total transparència. El PP té totes les dades que ha volgut demanar. En el cas del PP i Camps hi ha opacitat total en la informació, factures i contractes que han estat necessàries.

Els llauradors denuncien que el PGOU i el nou traçat de la carretera els farà molt de mal

És evident que té unes afeccions sobre el territori però crec que les avantatges del nou traçat també s'han de considerar. Crec que Benicarló no pot créixer sense el trasllat de l'N-340 perquè necessitem des del punt de vista urbanístic i de trànsit una circumvalació. És

“Les afeccions de l'N-340 sobre l'agricultura son evidents però ja es van valorar en el seu moment”

impossible que la circumvalació siga un altra i els veïns circulant en hores punta per la carretera suporten un gran perill. És irrenunciable. Les afeccions sobre el camp son evidents i ja es van valorar en el seu moment.

Va anar a veure la setmana passa-

da a Lluís Llach a Vinaròs?

No perquè no vaig poder però m'haguera agradat perquè hem cantat en el seu moment l'Estaca i Campanadas a morts.

Perquè no es pot veure un cantautor com Llach a Benicarló i s'ha d'anar a altres pobles?

Escuder rep afectuosament Alicia de Miguel (ARXIU)

Suposo que això es depen amb els ulls amb els que es mire o segons com e s'facen les contractacions. Suposo que hi ha gent que quan es va dir que durien a Estopa es van quedar igual.

Aquest cap de setmana 5.000 joves es manifestaven a Barcelona demanant una vivenda digna. Alguns deien que “no tindrem un pis en la puta vida”. Què s'està fent a Benicarló per facilitar l'accés dels joves a la vivenda?

A Benicarló no tenim VPO, ni de lloguer ni vivendes accessibles des del punt de vista econòmic. Suposo que aquest mes aniran les bases per a les VPO a la Ciutat Sènior que és l'únic sòl públic del que disposem i anem a traure les primeres vivendes. Després hi ha un compromís de que el 30 per cent del total de la vivenda que es genere en tots els programes que s'aproven siga per a

segueix a la pàgina dotze

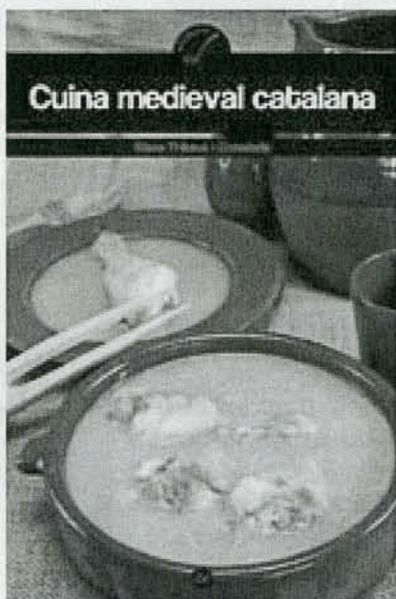

Cossetània ens transporta a la cuina medieval catalana

Cuina medieval catalana.
Eliana Thibaut i Comalada dins
la col·lecció El Cullerot.

Aquests és un llibre que ens descobreix la cuina medieval del nostre país i que ens presenta més de 160 receptes per poder elaborar plats com els que es feien en l'època medieval a Catalunya.

"Dues coses m'apassionen des de fa uns anys..." -ens diu l'autora del llibre- "De primer, la descoberta de la cuina medieval catalana, que ha estat per a mi una gran il·lusió i una sorpresa davant la gràcia, la recerca o la senzillesa, el refinament i la finesa d'aquestes preparacions. I segon, l'ocasió, la sumptuositat, l'abundància i la riquesa d'aquesta cuina. És evident que, fins amb coneixences pràctiques de l'aspecte geogràfic de Catalunya, no es necessiten molts discursos per comprendre la varietat i la qualitat dels productes de què disposaven els cuiners.

Per a nosaltres, per a la nostra cultura catalana, considero important que al segle XIII, un cuiner (o potser simplement un gastrònom) hagi pogut deixar a la posteritat unes quantes receptes perfectament elaborades, prou ben explicades, de totes les categories dels

aliments que utilitzem sempre avui dia, i molt correntment: receptes de tots els productes del mar, receptes d'aviram, receptes de moltó, d'anyell i de xai, receptes de caça, i receptes de llegums, de verdures, i de fruita en abundància. És aquí, personalment, on afirmo que aquesta cuina ofereix un gran interès dietètic, en les receptes de "granes" (faves, cigrons, pèsols, de sèmols i d'arròs) i en les receptes de postres molt senzilles, amb l'ús de la mel, les ametlles, les nous i les figues...

Totes aquestes preparacions són perfectament possibles actualment. De vegades, hem reduït els aromatitzants i les espècies, o hem reduït també els temps de cocció, per adaptar-nos mínimament als gustos actuals."

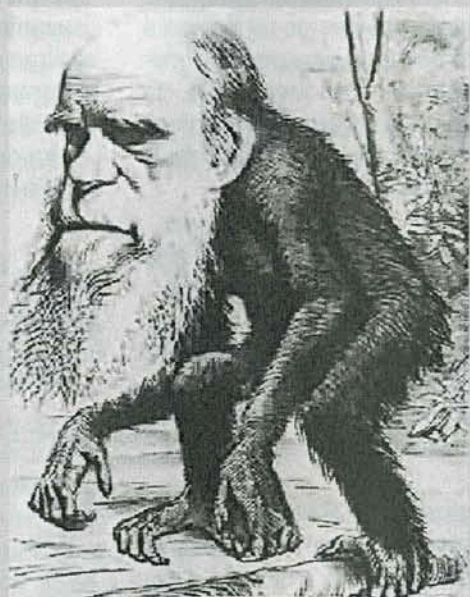
Susanna Anglés

Filant la Xarxa

<http://www.homowebensis.com/>

Pobre Darwin! Si aquest seriós, conservador, callat i vergonyós científic hagués previst la polseguera que encara avui mou la seua teoria -que, s'ha de dir, és la que millor explica l'origen i dels éssers vius, entre ells nosaltres els humans- hagués callat? Avui no, tindria un bloc com el que us convidem a visitar.

La.Rata.Sensefils@hotmail.com

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Com estan els ànims de calents a la policia local benicarlanda. Des de l'afer eixe de l'expedient a un policia per parlar més del compte, segons uns, i massa clar, segons altres, hi ha una enemistat manifesta entre el col·lectiu policial i l'alcalde. Tant és així que enguany no han convidat a l'alcalde, ni corporatius, al dinar de germanor que es fa cada any per celebrar el patró de la policia. Així que ja ho veuen, castigats per mal comportament que diríem. No creiem que Escuder esiga massa preocupat per un dinar menys, encara que la seua corba de la felicitat, segons hem pogut observar des que està al càrrec diríem que ha augmentat una ... miqueta. Això sí, si fos Mundo, la cosa ja canviaria. Un dinar és un dinar i per a corba de la felicitat, la seua. Que per això va estar mitja democràcia manant! De tota manera que quede clar que els han enviat una carta per indicar-los que no comptaven amb ells. "Lo cortes no quita lo valiente", que diuen els castellans.

Tot i la carta que van enviar un grup de veïns fa unes setmanes i, el nostre comentari de la passada setmana i, tot i parlar l'orella de manera descarada, no hem pogut assabentar-nos per a que collons (disculpeu la grolleria, però és que s'ho mereix), són els munts de terra desperdigats per tot arreu del darrera del col·legi de les monges. La gimcana la van fer eixos que van vindre amb els 4X4 de rodes grosses, però la terra se l'emporten els veïns de la zona i aquests dies que bufa una mica el vent, van apanyats. A veure si algú diu alguna cosa o, és que en aquest poble es pot fer el que siga

sense que ningú se n'assabente?

Encara que no és de Benicarló, pensem que calia el nostre comentari, 189.000 Euros es gastarà la ciutat veïna del sud, en apanyar una font dedicada a Cela. Home, que voleu que us diguem, Cela, va ser Cela, insigne escriptor on el hi haja, però redeu més de 32 milions de les passades pessetes en una font ens sembla ... una passada. Ni que fora d'or i rajara mel de l'Alcarria! Suposem que tenim una mica d'enveja dels peniscollans que els sobren els diners i arreglen les seues fonts mentre ací ens les carreguem. Que hi farem!

A veure, no volem ficar-nos en el terreny que no ens correspon, el de l'amic Robes i el Lector, que sempre estan a la grenya, pel fet de comentar una notícia que surt a La Veu. I és que el titular de La Veu de fa dues setmanes, "Una empresa construeix a un solar del poble" era bo. Que voleu que us diguem, on hauria de construir sinó? A un solar, per descomptat! I del poble, també! A veure, nosaltres les construccions sempre hem pensat que han d'estar damunt d'un solar, altre lloc, semblaria "raro", i si estem a Benicarló el solar serà del poble,

no? Per què, tenim altres llocs on construir? I no construïm fora del poble, no? Però el solar era del poble, poble, o era del poble, del terra, que no era del poble? Quin embolic ens estem fent, suposem que entre el lector i Robes ja ho esbrinaren. Suposem!

Ja ho diem nosaltres, en aquest poble qui paga, construeix, i allà on li dona la real gana. Ara ha començat l'època dels "apanyos" i ... apanyats s'han quedat alguns que no van gosar fer infraccions urbanístiques. Els infractors se n'han fotut de tots, però sobretot del beneïts que han intentat fer les coses bé i ... s'han quedat amb un pam de nassos i sense poder-se fer la caseta del seus somnis. Que hi farem, "gilifabes" tota la resta, però això sí, complidors de les lleis! Nosaltres ens solidaritzem amb tota aquesta gent, els complidors, no els infractors. A veure, que açò és seriós i, amb el no PGOU a les portes ... es pot fer un apanyat monumental. Estarem a la guai.

Els tafaners estem intentant assabentar-nos de quans diners se'ls deu a aquests pobres de La Veu. Com sempre sol passar el gran Centre Comercial de la comaraca, com es diuen ells, té molta façana però, uns peus de fang que fan por. La gerència podria tenir una mica de cura i no fer tant el ronso a l'hora d'amollar la mosca. Sobretot si no és seua. Coi, quants carotes tenim en aquest poble. No som diferents. Que hi farem!

El gran cadufer

text NATÀLIA SANZ

Benicarló va viure el passat cap de setmana un aperitiu de la campanya electoral de les eleccions municipals que se celebraran al maig de l'any que ve. L'assaig general, es realitzava durant el congrés comarcal de la Unió de Llaudadors i Ramaders i en la XIII Trobada comarcal de bandes de música. Va ser reconfortant veure que els nostres polítics es guanyen el sou i donen suport amb la seua presència a aquests dos sectors que, per diferents motius, són una part molt representativa de la nostra societat. En el congrés de la Unió, al costat dels agricultors i dels representants municipals, s'asseien els diputats en les Corts Valencianes Jaime Mundo i Adolf Sanmartín. En els seus parlaments, ambdós recordaven l'immens treball que han fet els seus partits en pro de l'agricultura. Però cap donava solucions a curt termini perquè els llauradors superen la crisi de preus en la qual estan immersos. No. Ells estaven més preocupats en atribuir-se el triomf de l'aprovació de la llei de protecció d'arbres monumentals. Si per a Mundo, la normativa eixia avant gràcies a les gestions dels populars, Sanmartín li apostillaba que la proposta havia nascut en el sí del Partit socialista. Però cap dels dos va reconèixer que la llei no pot engegar-se per falta de pressupost i que en la nostra comarca, les oliveras mil·lenàries segueixen desapareixent amb la mateixa rapidesa que avancen els PAIS. Mes jerifaltes. Els quals es van veure en la primera fila del concert que van oferir les bandes de música en la plaça Constitució a la tarda. Allí sí que calia formar, a la vista de tots i en la via pública, que lluïa més. I així ho van fer. Al matí, només l'alcalde i el regidor de Cultura, es van acordar d'acostar-se fins al local de la banda per a rebre de manera oficial als màxims representants de les bandes de música de la Comunitat Valenciana. (L'acte es va desenvolupar en la seu del carrer Cabanes i es tractava d'un acte íntim, ací està pel que sembla l'explicació. L'absència de grans masses de gent, va ser un revulsiu per a altres representants municipals que no foren els de l'equip de govern).

Però a la tarda, allí estaven tots. Diputats, alcaldes,

representants del món de la música...tot valia. Però el millor, va eixir de la boca de cert diputat popular que també governa en una població de la nostra comarca amb nom de sant. Què pintava l'explicació dels últims avanços en l'Hospital de Castelló en una concentració de bandes? Alguns van creure que, donat el mal estat en el qual es troba el comarcal de Vinaròs, el diputat ens estava convidant a desplaçar-nos fins a la capital de la Plana per a rebre millor servei. O és que al pitjor, algun músic s'havia posat dolent i jo no m'havia adonat. Pot ser que en aqueix moment arribara l'ambulància i el diputat, en nom de donar servei a la societat, li estava indicant al conductor del vehicle, el millor centre de la província on el malalt podia ser atès. Clar, com ací encara no tenim centre de salut, l'hi van haver de dur fora.

El repàs a les actuacions que en matèria de Patrimoni ha realitzat la Diputació, tampoc va tenir desapropitament, deu haver quedat tot molt mono, aniré a veure'l perquè em van entrar moltes ganes després de l'entranyable discurs. A partir d'aqueix punt, li vaig perdre la pista al 'superdiputadoquetodolosabia'. De cop i volta, em vaig veure teletransportada. Vaig haver de pessigar-me per a comprovar que sí, estava assistint a la cloenda de la trobada comarcal de bandes de música. Aquell senyor, els va jurar i perjurar a les bandes que la diputació sempre estaria al seu costat. Quina sort. Els periodistes, llençaven espurnes. A ells, la diputació sempre els dona l'esquena. L'exclusivitat sempre la duen els mateixos, justament els que mai acudeixen a cap lloc si no és amb un xec per davant. Pel que sembla, va arribar l'ordre que els periodistes en actiu a la comarca no podien gravar ni fotografiar l'acte, perquè estava venut a una televisió numèrica. Be, venut no, pagat. Només ells, previ pagament de Diputació, tenien els drets d'emissió de l'esdeveniment. Però ells, només es van preocupar de mostrar el concert conjunt de la plaça Constitució. Els altres, és a dir, els no triats, es van dedicar realitzar entrevistes, prémer l'ambient en el carrer i mostrar el bon treball d'organització que la Banda de Música de Benicarló, havia realitzat. En fi, que ja ho va dir algú, sempre hi ha hagut classes...i les seguirà havent. I per sort, l'espectador es qui te l'última paraula. Ja els val.

100 alumnes en el primer dia d'Escoles Matineres

text JORDI MAURA

El nou servei de Escoles Matineres creat a proposta de les Associacions de Mares i Pares d'Alumnes (AMPES) de la localitat va ser tot un èxit en la primera de les jornades. El servei ha despertat la demanda de gairebé 100 pares i ofereix activitats no lectives de 7.45 a 9 hores, abans d'entrar a classe. És un o diversos monitors el que s'encarreguen en cada centre d'oferir als més menuts activitats no

lectives i profitoses com jocs, música, contes o vídeos per a així facilitar dur als pares que entren a treballar a primeres hores dur als xiquets a l'escola. La tarifa és de 15 euros mensuals per aquest servei i és el Consistori qui sufraga el cost dels monitors i les assegurances per alumne. Al existir una major oferta d'activitats les AMPES van descartar oferir aquest servei per les tardes com ocorre en altres ciutats. Segons van manifestar al regidor d'Educació i Cultura "no es vol caure en l'error de considerar el servei com un repàs".

"Si no hi ha pacte, tirarem pel dret"

Irreflexions

text RAÛL BURRIEL

Sembla que EUPV s'ha enrocat en una posició duríssima vers a la possibilitat de pactar amb el Bloc una llista conjunta per presentar-se a les autonòmiques del 2007. Aquest "via crucis" particular que el valencianisme i l'esquerra estem patint des de ja fa uns mesos no sols no acaba, si no que pareix que acabarà malament. No hi haurà pacte? Aleshores què? Doncs, fills meus, el que hem fet sempre, aguantar més sols que la una a que vinguen millors temps. Si no han acabat amb nosaltres en 300 anys, qui diu que no podem aguantar 300 anys més? Ei! Que no estic de "catxondeo", que ho dic seriosament. Des del principi he vist el pacte com un matrimoni de conveniència, una necessitat pragmàtica per fer fora del govern aquest PP que des de fa 12 anys destrueix el nostre país, el nostre territori i la nostra cultura. Però si els

ortodoxos del PC no baixen del burro i no volen pactar, doncs com diu Morera: "Si no hi ha pacte, tirarem pel dret". O com diu la cançó "Si l'oratge es gira, en mal dels maulets / vindran altres dies que bufe bon vent". No serà per paciència! Mira si em tingut paciència amb Lerma, la que vam tindre en Zaplana... la que estem tenint amb Camps! Es dona el Nobel a la paciència? No? Doncs que ens donen el Príncep de Asturias, que darrerament li'l donen a qualsevol. Clar, com al xic ningú li coneix cap gràcia, esperen que caiga be a la plebs fent-lo sortir a la foto junt amb gent "guai" com els jugadors de bàsquet o els pilots de cotxes. Màrqueting monàrquic.

I tornant al tema que m'ocupa i per a acabar: senyors del PSPV, a vore si s'espavilen, que sense Bloc ni EUPV, tampoc rascaran bola.

les teues col·laboracions a: laveubenicarlo@terra.es

Què *mos* cal saber per a ser bons caduferos?

La família Ganzenmüller no es de les que es varen establir a Benicarló durant el comerç del vi, ho va fer a mitjans dels anys quaranta del segle XX per dedicar-se a la fabricació de pintures.

Un lector ens ha senyalat, amb raó, una errada que apareix al peu de foto del número anterior, en la que es diu que durant un dels atacs carlistes es va pujar un canó al campanar per a defensar la ciutat, i és que Benicarló al s.XIX encara no tenia el títol de Ciutat.

Serà durant el segle següent quant se li atorgarà aquest distintiu.

Saps durant quina etapa política?

- A - Regència de Maria Cristina.
- B - Dictadura de Primo de Rivera
- C - Regnat d'Alfons XIII
- D - Segona República.

- E - Dictadura del general Franco
- F - Democràcia

Responsabilitat i esforç col·lectiu en moments de crisi

La Unió de Llauradors ha demostrat en la seua darrera assemblea general celebrada a Benicarló que sap estar on ha d'estar en els moments de crisi, això és, del costat dels llaurdors. En uns moments en els que els bons preus i la rendibilitat de la seua feina son recordats com una cosa del passat el sindicat ha renovat amb els canvis a la seua executiva comarcal el seu compromís amb la terra i els seus.

Enric Simó, el nou secretari elegit per unanimitat i veí de La Jana encarna l'esforç d'un jove que tot i les dificultats ha volgut fer-se càrrec de les explotacions dels seus pares. Ja en el seu moment va ser dels pocs llauradors que va optar per solucions com suposaven el cessament anticipat dels seus pares i les ajudes als joves llauradors per fer possible seguir treballant al camp i que les terres de la seua família no es quedaren ermes. Al llindar de l'any 2000 va prendre una decisió valenta amb el sacrifici familiar i humà que això li va suposar. Modest, però amb les idees ben clares, Enric vol donar a conèixer els problemes del món rural de la nostra comarca en moments de desaparició d'explotacions, de llauradors en actiu i d'envelliment del sector substituïnt Lluís Sanromà,

554

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

un altre janenc que bon treball ha fet al front de la Unió en aquests anys.

L'exemple de La Unió - la setmana passada publicavem la intervenció de Joan Brusca a les Corts reclamant la supervivència del sector- ha de servir per a que els que fan les lleis, les apliquen i gestionen els pressupostos ho facen amb tot el sentit comú possible i catalitzen al sector un canvi a partir de xicotetes accions que aporten

transparència, un comerç més just i amb solucions -polítiques- que no compliquen encara més la vida a un sector ja massa tocat.

La variant de la carretera N-340 i el traçat triat

no fa més que aportar nous problemes als llauradors de Benicarló, un dels sectors més productius de la comarca amb un traçat destructor pel que a cap altra zona productora de l'Estat s'hagués apostat. L'entrevista que fem a l'alcalde, Enric Escuder, que va assistir a l'assemblea, junt a Joanma Ferrer (Bloc), Jaime Mundo (PP) i Adolf Sanmartín (PSPV) deixa ben clar el seu compromís amb el sector. Ara

anem a les vostres assemblees i als plens municipals votem la destrucció del camp. Doncs moltes gràcies. I a la gent de la Unió de Llauradors i Ramaders, endavant i ànims.

El proper divendres dia 13, a l'IES Joan Coromines, el professor Miquel Àngel Pradilla, de la Universitat Rovira i Virgili, pronunciarà la "Lliçó inuagural del curs" que durà el títol de " Llums i ombres en el procés de normalització lingüística"

CULTURAL
ASSOCIACIÓ LA FERAM
BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

ACADEMIA
MIAVA
LENCI
ANADE
LALLE
NGUA

Col·labora
XAVIER
LLUC
TOLITO
G. SEGA
Foto

Foto denuncia: Senyals

Els comerciants del Mercat Central de Benicarló han informat a la regidora de Comerç, Joaquina Bel, del malestar existent pels recents canvis de sentit de circulació. Segons els venedors "els canvis han provocat que els clients no arribin al Mercat perquè han de donar massa voltes". Els venedors del Mercat van assegurar que ja van advertir d'aquests fets en el seu moment al regidor Juan Lores i de les possibilitats de veure's afectats pel canvi de sentit. Així li van proposar que des de l'inici del carrer Crist de la Mar (Kiosco Muchola) fins a l'encreuament de Pius XII fos de sentit contrari a l'actual i d'aquesta manera els clients podrien arribar al Mercat amb més facilitat, encara que la proposta dels venedors no va ser acceptada pel regidor nacionalista. Segons afegixen "no entenem perquè ens criden per a informarnos dels canvis de sentit, perquè donem la nostra opinió i que després no facin cas de les nostres propostes".

Segons ressalta un venedor "aquest estiu hem notat la falta de clients, no tan sol dels que estiuegen en Peníscola, sinó també dels residents de Benicarló". Per aquest motiu esperen que l'Ajuntament solu-

cioni el problema i accedeixi a modificar el sentit de circulació de 50 metres, "són molt pocs metres per a tan greu problema".

Carxofa: : un bon basquet de carxofes ben torrades per a tota la gent que el diumenge passat van pujar a peu, repetim, a peu, a la Font de la Salut. Per als que van pujar en autobús o cotxes, no res. Anar a la Font de la Salut caminant a més de ser una tradició, per al cos és boníssim. Activitats com aquesta no s'han de perdre mai.

Panissola: per al regidor d'obres i serveis, sr. Ferrer, Quiteri per als amics. El poble continua estant ple de cagades de gossos, alguns carrers estan molt bruts. La imatge que donem de Benicarló és d'un poble poc net. Queda poc més de sis mesos per a veure els resultats del treball realitzat. De moment poc s'ha notat el canvi.

redactors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
R BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES
H, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS,
P, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO,
ARRA, ROBESPIERRE I EL SAMARUC
grafies/ NATALIA SANZ, JAVI PAU,
GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El futur és hui

Article amb motiu del 9 d'octubre

La reflexió col·lectiva que comporta la celebració del Nou d'Octubre ens aboca al debat sobre la vertebració del territori, de tot allò que hem aconseguit, del que ens falta per aconseguir, de la voluntat de portar endavant polítiques allunyades de posicions excloents, i de la confiança en nosaltres mateixos com a poble. Havent entrat en el segle XXI, Castelló lluita encara per models racionals i sostenibles de creixement, per prestacions dignes als àmbits de l'educació i la sanitat, per sistemes àgils de mobilitat a tots els àmbits, i per damunt de tot per l'oportunitat de poder explicar al món que anem a configurar un espai òptim per al desenvolupament de les relacions humanes.

Castelló no ha estat aliena a la complexitat social i política que ha caracteritzat al poble valencià. Tot i això, però, ha mostrat un dinamisme i una vitalitat a tots els àmbits que de vegades, fins i tot, ha sorprès els mateixos castellanencs. Hem sabut salvaguardar la nostra cultura i la nostra identitat de polèmiques estèrils que no ens han impedit avançar cap a postures integradores, i ens hem situat al capdavant dels valencians quan parlem de sistemes productius, de comerç exterior, de turisme rural, de patrimoni natural, etc.

Castelló ha aportat al llarg del temps serenitat a les polèmiques

lingüístico-culturals-identitàries, ha donat exemple de normalitat, ha contribuït de forma decisiva a la prosperitat econòmica, ha lluitat per les seues tradicions, ha estat lleial al sentiment comú de poble, i s'ha distingit sempre com a terra d'acollida. Ara hem de concretar què és el que volem ser, cap on volem anar i què és el que proposem a un món cada vegada més heterogeni, més pluricultural, i ple de reptes nous. Lluny de deixar-me intimidat pels nous temps, arribe a este Nou d'Octubre amb optimisme, tot i ser conscient de que tota la dilació en les solucions a les nostres mancances i els conflictes estèrils, resten credibilitat en les nostres pròpies possibilitats. Però alhora sé que els valencians prenem consciència de que els fonaments del nostre projecte de futur com a poble són ben sòlids.

El projecte de futur, per als cas-

tellanencs, per als valencians, passa per dotar a les nostres comarques dels instruments necessaris que garantisquen més prosperitat. Hem demostrat que no malbaratem les oportunitats que se'ns presenten, i en sabrem traure profit de les que es posen al nostre abast. Castelló necessita fer rendible la seua situació estratègica, i enfortir les interrelacions amb altres regions, però també amb les comarques veïnes. Perquè la mobilitat i les interrelacions són oportunitats.

I pel que fa als nous veïns que trien Castelló per a viure, entenc la diversitat i multiculturalitat com fenòmens d'efecte beneficiós i enriquidor, i no com una amenaça ni personal ni identitària.

Castelló necessita definitivament la seua oportunitat de mostrar al món la seua condició de ciutat moderna, pròspera, oberta, culta, i solidària. No es tracta tant de posar-nos al mapa, sinó de què posem al mapa. Desitge, doncs, una reflexió seriosa al voltant del paper de les institucions d'autogovern com a instrument per a portar endavant polítiques de desenvolupament, d'equilibri territorial, d'articulació de projectes de futur i de foment de l'autoestima.

Juan María Calles
Subdelegat del Govern a
Castelló

Entrevista Enric Escuder (continuació)

ve de la pàgina cinc

VPO. Després s'ha signat un conveni amb el SEPES pel qual el Ministeri de la Vivenda és intermediari entre arrendador i propietari, el que assegura que el propietari cobrarà tots els mesos i tindrà la vivenda en condicions.

Com a ciutat anem be?

Crec que Benicarló hauria d'estar funcionant a un altre

ritme perquè tenim l'obligació de generar les infraestructures que asseguren l'estabilitat econòmica i el creixement. M'estic referint a les grans infraestructures com la costa, el Barranquet, l'N-340, un milió de metres quadrats de sòl industrial... això són peces fonamentals per al creixement i l'estabilitat i després tenim un altre treball molt important que és la cohesió social. S'ha d'assegurar el futur dels nostres fills i treballar la cohesió social.

Moltes gràcies.

Aquí, allà, per tot arreu

Fronteres

text JOAN HERAS

Ara que la tardor meteorològica avança, el record d'alguna cosa viscuda durant l'estiu se'ns presenta com a estranyament llunyà: No han passat massa dies però la plena immersió en la vida quotidiana ens fa sentir aquests records com a força distants. No pretenc, però, fer aquí un repàs amb gust de nostàlgia continguda o explícita del meu passat estiu sinó que només vull comentar una petita anècdota perquè em sembla que mereix que hi reflexionem tots plegats.

El decorat és el següent: un petit bus que ens portava de Londres al famós aeroport de Heathrow el 21 o 22 d'agost, és a dir, en plena crisi derivada pel tancament d'aquest aeroport per aturar una suposada cadena d'atemptats. Viatjàvem amb un petit grup de noies de València que estaven deleroses de retrobar "el sol i la comida de España" (perquè, és clar, "esto de Londres està bien pero como España no hay nada") i un xofer d'origen galleg però instal·lat a Londres des de feia un grapat d'anys. La conversa, com us podeu imaginar, va derivar de les excel·lències i claroscurs de la ciutat que anàvem abandonant cap a la qüestió del tancament de l'aeroport. En aquest punt de la conversa els comentaris eren, tal i com es pot suposar, llocs comuns: la bogeria dels dogmàtics, el fanatisme dels integristes islàmics el perill terrible del terrorisme actual, etc. I de seguida els prejudicis es feien evidents i implacables: es passava tranquil·lament de la terrible perplexitat que suscitava la possibilitat d'una cadena d'atemptats aeris a justificar les mesures de control que es feien

als viatgers i, especialment, als qui tenien un "aspecte sospitos". El xofer citava l'autoritat d'un ministre britànic quan va justificar que s'augmentessin les mesures de control damunt la població negra perquè "estadísticament la majoria de delictes eren comesos per aquestes persones". El ministre, doncs, i el nostre xofer, consideraven que aquest increment de control a tota una col·lectivitat no era cap element discriminador sinó un fet objectiu. En conseqüència, si aplicàvem el mateix criteri a la situació creada a l'aeroport londinenc per l'amenaça d'atemptats simultanis en ple vol entre Londres i diverses ciutats nord-americanes, era lògic que tota la gent amb aspecte pakistanès o similar calia que fossin degudament i minuciosament escorcollats i, si calia, que se'ls prohibís viatjar. No cal dir que les nostres companyes de la capital neguitoses de tornar a la gran Espanya que tant estimen feien de cor d'àngels amb comentaris que qualsevol grup d'extrema dreta n'estaria orgullós. Nosaltres, amb la voluntat d'introduir un contrapunt al discurs simplista de la confrontació i l'exclusió, vam comentar que tota generalització és molt perillosa, que no es pot sospitar de tota una col·lectivitat perquè uns individus actuïn d'una manera salvatge i que si nosaltres estiguéssim a la pell de ciutadans d'origen pakistanès que són ciutadans britànics com qualsevol altre ens molestaria molt que se'ns veiés i se'ns tractés com a sospitosos. L'opinió general dins aquell petit bus era que res, que si són pakistanesos o el que sigui que n'assumeixin les conseqüències, que s'espavilin, que evitin que hi hagi terroristes. En aquest moment vam recórrer a una com-

paració de proximitat, que sovint és un recurs interessant: vam comentar els controls que havíem patit anys enrera per entrar a Anglaterra, perquè es sospitava dels espanyols com a delinqüents. Aquest argument va fer trontollar una mica la posició de les noies valencianes/espanyoles fins a la medul·la, però només va durar uns instants.

No dic res del fracàs d'intentar contextualitzar una mica el problema dels atacs terroristes. Ni parlar-ne de qüestionar el paper que ha jugat i segueix jugant el govern britànic en el context de l'Orient Mitjà. Res de tot això: hi ha uns dolents i uns bons i prou. De fet, aquesta conversa no va fer res més que confirmar la certesa que els prejudicis -les generalitzacions interessades per simplificar la realitat i acusar directament una col·lectivitat de tots els nostres mals- és una visió molt arrelada en la nostra manera d'entendre el món en què vivim. Canviem els pakistanesos dels anglesos pels nostres magrebins i ja ho tenim. Evidentment el joc de la simplicitat és el joc de la màxima tensió, i aquest joc és desitjat per tots aquells que volen fomentar el conflicte, ja es diguin Bush, Blair o qualsevol portaveu d'Alqaeda. Cal esforçar-nos a aprofundir en els matisos, en les els ponts de contacte, en les mirades que apropin i no en les que separen. Tots hi podem contribuir, encara que no sigui gens fàcil.

Per cert, algú sap realment si l'amenaça dels atemptats aeris estava fonamentada? Ja ha passat més d'un mes de tot allò i sembla que el silenci amaga certes veritats, potser certs foscos interessos. Podrem arribar a conèixer-ne l'entrellat?

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 553

text EL LECTOR

Ja torna a aparèixer la famosa rotonda que havia de servir per a facilitar l'accés al complex comercial, paradís del consumisme, que actualment ocupa el lloc on abans hi havia una important empresa local. Recordo que un dels eslògans era "una eficaz empresa industrial a su servicio", però malgrat tot, aquella gran fàbrica de mobles va haver de tancar. Una anys després els principals líders provincials i locals del Pp van procedir a la inauguració, al mateix lloc, del gran temple del consumisme en què s'ha convertit l'antiga fàbrica de mobles. Es va dir que els locals no tenien llicència d'obertura, però allà estaven tots. Ara, cinc anys després, es torna a emprendre el tema dels perillosos accessos, amb un projecte que, segons que he llegit a la seua revista, encara té una bona temporada per davant (projecte, expropiacions, construcció...). però amb tot, jo encara no comprenc per què van tancar l'antiga sortida cap a Benicarló que hi havia quan era fàbrica. Però encara comprenc menys de qui va ser la brillant idea de carregar-se aquell magnífic complex esportiu que hi havia al mateix lloc on ara aparcen cotxes i agonitza una carpa blanca. Van dir que anaven a fer una mena d'hotel-balneari o alguna cosa per l'estil, però ja s'ha vist que no. A més a més, aquest complex comercial ha emprés una ampliació del seus locals amb algunes cases de certa fama en el món de la moda, la qual cosa deu voler dir que no van tan malament, tot i les indissimulades al·lusions de l'article a l'escàs afany per solventar deutes que es veu que té la gerència del centre. A mi no em deuen res, de moment i no puc parlar al respecte.

San Abdón titula la seua col·laboració "Avorrit Alatrisme". Jo no he vist la pel·lícula i no en puc opinar, però he de reconèixer que no he llegit cap llibre del Pérez Reverte. Només una vegada en vaig començar un i me'l vaig deixar. No recordo el motiu. Si no és molta molèstia, m'agradaria saber si San Abdón ha llegit algun llibre de l'autor i què li ha semblat. Sí, ja sé que això sembla un consultori sentimental, però jo em refio molt d'aquest col·laborador, que no té res d'avorrit.

Una opinió. Trobo que els tafaners no s'haurien d'enrotllar tant. Em sembla que aquesta secció hauria de ser una mica més "xafardera" i menys "mitinera". Una opinió.

Llegeixo que la policia local no ha convidat l'alcalde ni als regidors a la festa del seu patró. A més a més ho ha fet per activa, és a dir, els ha dir directament "no esteu convidats, no volem que vingueu". Suposo que l'alcalde deu tindre el seus motius per a prendre la decisió que va prendre, i els policies per a fer el mateix. Penso que la cortesia no ha de ser incompatible amb les actuacions professionals i potser la mesura no ha estat la més encertada. Una altra opinió.

He llegit diverses vegades el

segon paràgraf de la guillotina de Robespierre i ara és l'hora que no li acabo de trobar la lliga ni la substància a la frase "A casa manegales que dirien alguns". No entenc quina relació pot haver entre el text i el pare d'una il·lustre col·laboradora d'aquesta revista en els seus inicis. Qui no se'n recorda de Rosa Font Añó, que no parava de reclamar una vegada i una altra una solució per a la Fundació Compte Fibla? Aquesta gran dona se'n va anar d'aquest món sense vore complit el seu desig. És més, si encara visqués, tampoc. Això de la Pista Jardín és una vergonya que clama al cel. Què passa amb aquesta fundació? S'ha mort? On són els marmessors? S'han reunit alguna vegada? Fins quan haurem de suportar que aquell solar siga un gran cagador per als gossos? Hi ha algun projecte seriós? Ja li podrien dedicar alguna vegada el tema de la setmana, que ben segur que seria molt interessant i sabríem si hi ha algú interessat que les coses seguissen així.

Esquerra Unida vol una farmàcia de guàrdia al centre de salut. Tot i ser una bona idea, no crec que es puga dur a terme. El negoci és el negoci.

Per què dues cròniques del mateix partit? Que no hi ha més esports al poble?

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Es veu que això del color els ve una mica gran i no dominen el tema. Tan bonica és la foto de la darrera pàgina que la posen dues vegades al mateix lloc? Brusca parlant, la senyora del mig mirant alguna cosa damunt la taula i el de la dreta que se'n va, que s'aixeca de la cadira. Potser té alguna cosa mística que la fa especial.

Biescas i el Tordo i el Olivo (i 3)

text PERE BAUSÀ

El càmping "El Tordo y el Olivo" -situat a la desembocadura de la rambla d'Alcalà o Barranquet- s'obrí al públic farà més de trenta anys. Tenia una superfície de 2,1 km2 i podia albergar fins unes 600 persones. S'obria des de l'1 de juny a 15 de setembre i tenia dues estels. La inundabilitat de la desembocadura del Barranquet era coneguda: el càmping s'inundà diverses vegades, per sort durant el període que tancava al públic. La catàstrofe de Biescas, produïda el dia 7 d'agost de 1996, tingué conseqüències pel càmping benicarlando. El govern de la Generalitat revisà la situació dels diversos càmpings valencians i obligà a clausurar els ubicats en zones inundables.

Durant els anys noranta, diversos governs autonòmics promogueren la realització d'estudis i mapes d'inundabilitat. La Conselleria d'Obres Públiques encarregà a la Politècnica de València (UPV), en 1995, la delimitació de les zones del País Valencià amb risc d'inundació apreciable i l'elaboració de mapes específics. Una primera publicació (1997) assenyalava que la superfície valenciana amb un risc apreciable era de 1300 km2, un 5,5% del territori. Dins dels casos més greus estava la desembocadura de la rambla d'Alcalà descrita com un conal-luvial.

L'estudi de la UPV fou la base tècnica del Pla d'Acció Territorial sobre la prevenció de Riscos d'Inundació a la Comunitat Valenciana (PATRICOVA), instrument d'ordenació contemplat a la Llei d'Ordenació del Territori valenciana. El risc d'inundació ve determinat per la freqüència i la magnitud de les inundacions. El temps de retorn, invers de la freqüència, és l'interval de temps necessari per a que hi hagi almenys una inundació. La magnitud es mesura per l'altura assolida per l'aigua o calat. S'establiren sis nivells de risc: des del nivell 1-un calat major de 80 cm i un temps de retorn de menys de 25 anys- fins el risc 6 -calat inferior a 80 cm i un temps de retorn de 500

anys. S'assenyalà la necessitat de fer mapes més detallats per a cada zona de risc.

Segons el PATRICOVA, la zona inundable CC05 va des de la N-340 fins la desembocadura del Barranquet, 784.509 hectàrees, un 94% de sòl urbà o urbanitzable. El llit de la rambla i els terrenys limítrofs tenen un nivell de risc 2 -calat major a 80 cm per un temps de retorn de 25 a 100 anys. L'àrea que envolta la rambla, fins més d'un quilòmetre per ambdós costats, té un nivell de risc 3. Es preveia la canalització de la rambla des de la N-340 fins la mar.

El PATRICOVA fixa també una sèrie de restriccions pels usos del sòl: no podrà requalificar-se com urbà els sòls no urbanitzables amb risc d'inundació, els PGOU fixaran com a no urbanitzables d'especial protecció aquells sòls amb risc 1 que siguin urbans prèviament i es reclassificaran els sòls urbanitzables no programats a no urbanitzables. Aquest pla estava ja redactat a 2001 però no fou aprovat fins 2003 amb l'Acord de gener de 2003 del Consell.

A 1998, l'ajuntament de Benicarló aprovà la urbanització de la partida Solaes, que limita amb el Barranquet, i a 2002 es concedí la llicència urbanística (Expedient 2002/637) a l'empresa 2BT Promociones del Mediterráneo SL per a la construcció de 58 habitatges als antics terrenys de "El Tordo y el Olivo". Amb aquestes accions prèvies a l'aprovació del

PATRICOVA, el consistori benicarlando permeté la construcció en terrenys clarament inundables. De la mar a l'antiga carretera de Peníscola, els terrenys que vorejaven la rambla eren urbans i no quedaven condicionats pel pla.

El dia 10 de novembre de 2003, una impressionant tromba d'aigua prop d'Alcalà originà una important inundació a la desembocadura del Barranquet i al centre comercial. La insuficient secció del pont de l'Avinguda Papa Luna, taponat pels materials duts per l'aigua, augmentà els efectes de la riuada. Aquests fets intensificaren l'exigència de canalització de la rambla. Semblava que els únics culpables de les destrosses eren la climatologia i la Confederació Hidrogràfica del Xúquer per no haver fet les obres programades. El govern popular municipal afirmà que les obres s'iniciarien en 2004. El veïnat afectat trobà "excessiva" l'amplada prevista de 40 metres, i també el cabal de 600 litres per segon, el màxim esperat per a un temps de retorn de 500 anys. Els treballs començaren a 2005 però quedaren interromputs per manca d'acord amb un propietari afectat. En març de 2006 es renprengueren les obres per a sols els primers 1700 metres, fins l'antiga carretera de Peníscola. Allò prioritari és la construcció del pont que, actualment, encara no està fet.

La proposta de nou POGU contempla com urbà el tram que es canalitzarà, però no fins la N-340. L'Associació de Veïns de Sanadorlí han demanat que es canalitzi i es faci urbà. L'ajuntament ha contestat que el PATRICOVA ho impedeix per no ser urbans abans de la seva aprovació.

La rambla d'Alcalà i el barranc d'Arás (Biescas) s'assemblen en què tenen un règim torrencial imprevisible, conques fluvials menudes i que el temps de resposta quan s'origina l'avinguda és molt curt. Ambdós són molt perillosos. Al d'Arás, es comprovà que les obres de defensa i canalitzacions no foren efectives i que el millor és la regulació d'usos del territori. Per què no ho apliquem ací?

El Construccions Malloms debuta amb victòria al darrer segon (71-72)

text CONSTRUCCIONS MALLOMS

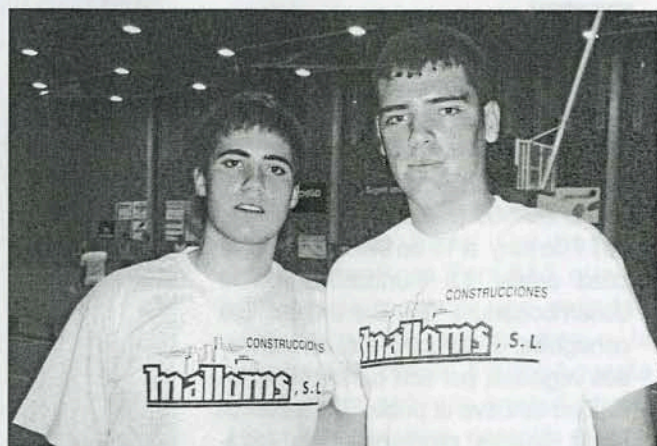
CB Port de Sagunt, 71: C. Ruiz (1), J. García (24), C. Pérez (3), J. Rodríguez (13) i R. García (4) -cinc inicial-. També van jugar: V. Pérez, A. Zúñiga (6), F. Martínez (2), A. Porrero (2), D. Martínez (4) i J. López (16). 21 faltes personals, sense eliminats.

Construccions Malloms, 72: Rubén Cervera (2), Kiko Royo (13), David Martínez (8), Rubén Ruiz (7) i Félix Rochemback (32) -cinc inicial-. També van jugar: Guillermo Bascañana (1), Diego Montes (7), José Félix García (2) i Juanjo Peñalva. 21 faltes personals, sense eliminats.

El Construccions Malloms, equip sènior del Club Bàsquet Benicarló, va debutar dissabte a Primera Autonòmica amb una victòria aconseguida al darrer segon a la pista del CB Port de Sagunt (71-72). Kiko Royo, amb una cop de dits al límit del temps, va donar la victòria als de Manolo Llorach, que van viatjar amb tres importants baixes: l'escorta Edu Centelles i els pivots Carlos Miravet i Enrique Cherta. A més, el base Rubén Cervera es va lesionar al minut 14 de partit.

El pivot Félix Rochemback va ser un dels jugadors més destacats en atac, en anotar 32 punts gràcies a tres triples, vuit cistelles de dos i cinc tirs lliures. També cal remarcar la participació de dos jugadors de l'equip júnior: l'escorta Juanjo Peñalva i el pivot José Félix García.

Manolo Llorach, entrenador del Construccions Malloms, espera que els jugadors no baixen la intensitat en el partit d'aquest diumenge: "A Port de Sagunt vam demostrar-nos que, si treballem fort en defensa i en el rebot, tindrem opcions d'aconseguir bons resultats, tot i les baixes per lesions, que a dia d'avui són

la nostra principal preocupació. L'objectiu continua sent arribar quan abans millor a les deu victòries que donen la permanència".

El CB Benicarló Grupo Poblet Júnior guanya a Alacant (63-71)

El CB Benicarló Grupo Poblet Júnior, per la seua part, també va debutar amb victòria (63-71) a la pista del SCD Carolinas d'Alacant. El conjunt que entrena Carlos Martínez va dominar el partit des de l'inici, amb diferències de fins a 15 punts. L'escorta Juanjo Peñalva, que el dia abans havia jugat 6 minuts amb el sènior, va ser el màxim anotador dels benicarlandos gràcies als seus tirs exteriors.

Juanjo Ferreres, president del CB Benicarló, reconeix que "ha estat un cap de setmana fantàstic per als interessos del club, ja que l'equip sènior i el júnior han debutat amb victòria fora de casa en una categoria nova per a ells".

Escena

text TOLITO

El Partit ha mobilitzat a tots els regidors per a la fotografia davant dels mitjans de comunicació. Les formes mai són casuals en política i la urgència d'una posada en escena grandiloqüent els ha cridat a la primera línia de la composició dramàtica. Les paraules 'prevaricació' i 'dimissió' estan tan malgastades pels mateixos polítics que a la seua boca sonen a rutina barata si no s'acompanyen de coreografies i recursos escenogràfics. A més, la credibilitat de l'antic mandatari està seriosament tocada. Seria una insensatesa deixar-lo a soles després de les declaracions que va

fer certificant el perfecte funcionament del Centre de Salut municipal.

L'afectada presència dels deu representants del grup municipal a la roda de premsa, l'un al costat de l'altre, garanteix l'escenificació de conjunt d'acord amb l'excepcionalitat que es pretén transmetre al públic en general. El posat seriós de tots i cadascun dels rostres ha de parlar sense paraules de greu infracció, d'extrema gravetat, de consternació, de justa denúncia. Els fets en qüestió constitueixen un delictes de prevaricació i exigeixen la dimissió de l'alcalde nou, encara que aquesta no és una compareixença més.

Els benicarlandos perden el liderat després de no aprofitar les seues oportunitats a Barcelona

text i foto V.FERRER

F.C. BARCELONA: Paco Arjona, Chico, Javi Rodríguez, Fran Serrano, Rafa Muñoz; cinc inicial; Manolín, Juan Carlos López, Valtinho, Dani Fernández i Paco Gómez.

BENICARLO ONDA URBANA: Leandro, Vadillo, Crispi, De Bail, Tete; cinc inicial; David, Parrel, Esteban i Gedson.

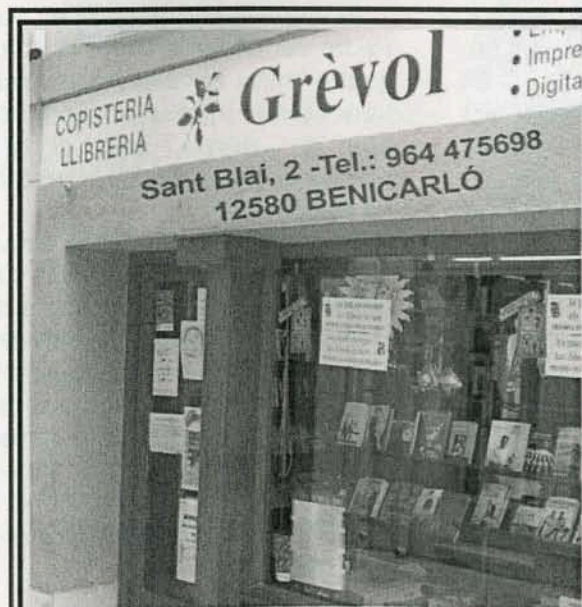
ARBITROS: Felipe Madorran i Gereta Ramírez, de Navarra. Targeta groga per a Vadillo. Van expulsar amb vermella directa a Valtinho (min.20).

GOLS: 0-1 min. 7, Valtinho. 1-1 min. 21, De Bail. 2-1 min. 37 Dani Fernández, doble penalty.

INCIDÈNCIES: Uns 1800 espectadors al Palau blau-grana, d'ells 600 arribats de Benicarlo.

COMENTARI: Un doble penal va decidir el partit que va jugar el Benicarlo Onda Urbana a la pista del F.C. Barcelona. Javi Rodríguez va enganyar al col·legiat i va forçar una falta, la sisena, que va acabar en el segon gol local. Després no va haver possibilitat d'empatar per les presses. Un primer temps amb joc altern, però amb més oportunitats per al conjunt cadufer, però que, al no aprofitar-les, es van veure després sorpresos amb el gol blau-grana. La més clara va arribar als 19 minuts quan Tete a un metre de la porteria rematava fora. Després va arribar el el colp de ma de Valtinho sobre Tete, davant el col·legiat, que li va costar l'expulsió al blaugrana i jugar dos minuts amb tres jugadors.

El Benicarlo Onda Urbana va aprofitar l'expulsió de Valtinho i sols iniciar-se el segon període va assolir l'empat en jugada d'estratègia, al rematar De Bail al costat del pal. Un empat que va animar més encara el partit, ja que en les graderies havia un duel entre aficions que es descantava per als benicarlandos. Va poder marcar De Bail, i va respondre Javi Rodríguez donant el baló en Chico, De Bail ho va tornar a intentar i va donar en el pal, però el Barcelona es va fer l'amo del partit i va començar a inquietar a Leandro. El canvi de jugadors en el Benicarló va propiciar el retorn d'oportunitats de gol al pressionar més al rival. Una dura entrada de Vadillo sobre López motivo les protestes locals. Javi Rodríguez enganya al col·legiat, força falta i el doble penal el marca Dani Fernández. Segueix el partit amb Leandro avançat en atac i Parrel sols falla. Ho intenta Tete i treu el baló Chico. Al final el Benicarlo Onda Urbana va perdre en no aprofitar el cinc contra quatre.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

Ja no perdem fora

Is entesos en la matèria assegutext RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Eren que hi ha quatre fermes candidats a baixar de categoria. A saber. El Sant Mateu, equip recentment ascendent, l'Alcalà, equip recentment desballestat, el San Pedro, etern candidat al descens, i la UD Vall d'Uxó, víctima d'un èxode massiu dels seus jugadors a l'Atlético Saguntino. El Benicarló, tal i com es va anunciar amb la profusió necessària en aquesta mateixa pàgina la setmana anterior, es va enfrontar dissabte passat precisament a l'equip representatiu de la ciutat de l'antiga fàbrica de calçats Segarra.

Malgrat les circumstàncies d'ensorrament dels locals, nosaltres ens vam haver de conformar de tornar-nos-en cap a casa amb un empat. No és gran cosa, però si més no no vam perdre. Sembla ser que vam dominar durant tota l'estona i que només a les acaballes i per l'etern problema de manca de concentració que és consubstancial a la nostra personalitat ens van aconseguir la igualada. El Benicarló havia marcat dos gols -Raül Martínez i Panissello- i havia estavellat al pal tres vegades l'esfèrica. Tot semblava dat i beneït quan vam decidir que convenia que la gent ens coneguera i que tot el món se n'adonara de qui som. Així va ser com el valent lateral Ximo va ser víctima d'una falta que el col·legiat es va encarregar de no sancionar. No va passar res, de seguida vam recuperar la pilota i, au, a controlar. Però Ximo seguia molt ofès, no podia ser, els àrbitres ens tenen mania i l'home continuava protestant de manera irada una jugada de la qual ja ningú se'n recordava. Tant es va exclamar l'esmentat Ximo que al final al col·legiat li va pujar la puríssima,

va aturar el joc, li va treure targeta groga per sèpia i ens va assenyalar una falta en contra. Descontrol general. Tots a demanar-li explicacions al del xiulet. L'avinentesa va ser aprofitada pels de casa per posar l'esfèrica en joc i marcar-nos el primer. Desesperació a la banqueta, desesperació entre els

nostres efectius, desesperació i desconcert general. Sí, una vegada més ens va passar com als gossos de la falla. De xarlot, som de xarlot.

Mentre els nostres encara estaven capficats a esbrinar amb certesa si s'havia aplicat bé el reglament o no en la jugada de la rigorosa targeta, ens van empatar i ens vam quedar amb cara de tontos. I si l'àrbitre no arriba a ser un home comprensiu, m'han contat que ens n'hagueren pogut marcar un altre i deixar-nos com fava. No som ningú.

Resultat per tant enganyós, contra un conjunt que m'han dit que difícilment guanyarà cap partit aquesta temporada. García Sanjuán de moment ha aconseguit salvar-se de les escomeses de Robespierre per un parell de setmanes. Segur que un parell de setmanes perquè aquest proper cap de setmana no hi haurà competició en cap de les categories del futbol valencià perquè hem d'anar tots a celebrar el 9 d'octubre.

Des d'aquesta pàgina, no podia ser d'una altra manera, tal i com s'ha fet tradicionalment em vull

sumar a la diada en què els valencians ens sentim més valencians que mai si cap, fins i tot gosaria dir que més valencians que el dia que es crema una falla. Més valencians que una paella amb arroz la fallera el preferido de los valencianos i, més valencians, en fi, que un camp de golf. Fins i tot diria que alguns, poquets -tot siga dit-, més valencians que el senyor Zaplana Hernández Soro i que el senyor Juan Luis Olivas junts. Visca València. Que caramb, vixca Valencia i el valencianismo bien entendido. Com deia, vaja aquet diminut però sentit homenatge d'aquesta secció al nostre dia autònom.

La música ja la saben tots. Qui vulga que plore, qui no estiga impedit que s'alce i amb l'emoció pròpia d'aquestes dates que cante a cor ple...

"Para ofrendar nuevas glorias a España, nuestra región supo luchar, ya en el taller y en el campo resuenan cantos de amor, himnos de paz. Paso a la región que avanza en marcha triunfal. Xum-pa, xum.-pa, xum-pa. Para ti la vega envía la riqueza que atesora y es la voz del agua cantos de alegría acordado al ritmo de guitarra mora para la falla de sant Josep, del meu carrer". Vixca Valencia, vixca, vixca.

El dia 15 ens visitarà el San Pedro del Grau de Castelló. A les quatre i mitja al camp de les piste sd'atletisme perquè es comprén que la gespa artificial del Municipal de la Carxofa encara no estarà llesta.

Se m'oblidava. Vull públicament felicitar el consell de redacció d'aquesta revista perquè després de més de deu anys per fi ha comprés que La Veu de Benicarló necessitava una crònica seriosa del futbol com la que va fer la setmana passada l'amic Vicent Ferrer. Aviso. O ell o jo. Ací no hi ha lloc per tanta gent. Però què s'han pensat!

El Club Natació inicia la temporada 06-07

text CLUB NATACIÓ BENICARLÓ

El Club Natació Benicarló va iniciar la temporada 2006-2007 amb la il·lusió de continuar prolongant els èxits d'anys anteriors. Un dels principals èxits, ja aconseguits en esta nova temporada, és el gran grup de jòvens nadadors (250) que es repartiran en les diferents categories. Tindrem 150 a la piscina municipal, on els entrenaments van començar a principis de setembre. A més estant pendent el possible, així com merescut, ascens del Club Natació Benicarló a la 2n divisió de la Lliga Autònoma de Clubs, gràcies a la brillant temporada anterior i el gran esforç dels nostres nadadors i nadadores amb el treball constant dels seus entrenadors. També l'escola en la piscina de Mabel amb 130 nadadors/res "arrancaran" a nadar a partir d'este mes d'octubre.

Una de les novetats de la temporada serà la posada en marxa de la nova pàgina Web del Club, molt més dinàmica per a disfrutar amb este esport. En la Web www.clubnataciobenicarlo.com podràs consultar els resultats, nadadors, cròniques i notícies relacionades amb este esport, notes de premsa, imatges i la nostra història.

El Cor Da Capo calenta motors

Quan mancaven menys de dues setmanes per a fer el viatge a Estrasburg, el Cor Da Capo va participar en "La Festa Solidària" que es va celebrar el passat cap de setmana a la plaça Mestres del Temple. A més de l'actuació del cor benicarlando també van participar tres grups de rock: el conjunt peniscolà, Derribo, el grup benicarlando Tsunami, i també van participar el ulldeconins Pepet i Marieta.

El Cor Da Capo, dirigit per Liliana Vizcarro, va oferir part del repertori que interpretarà a Estrasburg el proper pont del Pilar: When I fall in love, de E. Heyman i V. Young, el Cavaller Enamorat de

J. Costa i J. Manen; Festin du jeudi gras de A. Banchieri i Dulce embeleso, de E. Delfin. Degut a les insistents mostres d'entusiasme del públic allí arribat es va decidir interpretar Oh Happy day.

De romeria a la Font de la Salut

text NATÀLIA SANZ

La "Cofradia del Rosario de Benicarló" va ser l'encarregada, un any més, d'organitzar la romeria fins al Santuari de la Mare de Deu de la Font de la Salut de Traiguera. La tradició va néixer en 1.861, quan les famílies acomodades de Benicarló passaven els seus estius en el santuari, allotjant-se en la hospederia i beneficiant-se de les aigües del manantial, amb propietats curatives i medicinals. Les nombroses gràcies que van rebre de la Mare de Déu van fer que el seu culte fora guanyat simpatitzants entre els benicarlandos i que es creés la romeria per a agrair els favors divins. L'any 1.995, la Penya Setrill es va afegir a la confraria per a donar major rellevància a l'acte, que cada any aconseguix reunir diversos centenars de persones en una jornada festiva en la qual s'honora a la patrona de Traiguera.

Enguany, no obstant això, l'assistència de públic va ser inferior a la d'altres anys. Entre els assistents, se sospitava que l'absència del repartiment de la tradicional olleta benicarlanda que altres anys oferia gratuïtament la Penya Setrill, estava en l'origen de la falta de públic. El motiu que al·ludia l'associació, dedicada a la recuperació de les tradicions benicarlandes, era l'estricta prohibició de fer foc en espais oberts, que ja va motivar la falta de l'olleta en anys anteriors. Entre el públic però, circulava la remor que la falta de suport municipal, era la veritable causa de la desaparició d'aquest costum gastronòmic. Però fins i tot sense olla, els participants a la romeria van gaudir d'un complet dia de devoció a la patrona de Traiguera.

Una vegada la comitiva va arribar al santuari, es va resar el rosari. A continuació, se celebrava una missa, en la qual es posava de manifest que la Mare de Deu de la Font de la Salut, encara té devots hereus a Benicarló. Els voltants de l'ermitori va servir d'improvisat restaurant a l'aire lliure, on els romerers, tot i la calor i les mosques, van gaudir de les viandes que van dur. Al voltant de les 4 de la tarda, els pelegrins feien el camí de retorn pel camí dels benicarlandos, la senda per la qual, fa 146 anys, van començar a peregrinar els seus avantpassats.

Fotos gentilesa de Medierec

ENFOQUE A LA SERRA D'IRTA

Exposició fotogràfica
del 6 d'octubre al 12 de novembre 2006
MUSEU HISTORIC ARQUEOLÒGIC MUNICIPAL
C/ Major - BENICARLÓ
HORARI: 19:00 a 21:00